

Appel iværksat den 19. december 2019 af European Federation of Public Service Unions (EPSU) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 24. oktober 2019 i sag T-310/18, EPSU og Goudriaan mod Kommissionen

(Sag C-928/19 P)

(2020/C 68/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (ved solicitor R. Arthur og barrister K. Apps)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Jan Willem Goudriaan

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Den appellerede dom ophæves.
- Kommissionens afgørelse af 6. marts 2018 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellantens omkostninger såvel i forbindelse med appelsagen som i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at appellen skal antages til realitetsbehandling, eftersom Retten begik en retlig fejl.

Første anbringende: Direktiver vedtaget ved afgørelse truffet af Rådet i henhold til artikel 155, stk. 2, TEUF har lovgivningsmæssig karakter

Retten begik en fejl, da den fastslog, at der i henhold til proceduren i artikel 154 TEUF og 155 TEUF ikke kan vedtages retsakter, som har lovgivningsmæssig karakter.

- a. Ifølge retspraksis har foranstaltninger, der vedtages i medfør af den anden procedure samme følger som andre direktiver.
- b. Lissabontraktaten har hverken indskrænket arbejdsmarkedsparternes rolle eller ændret arten af de foranstaltninger, som vedtages i henhold til den anden procedure.
- c. Foranstaltninger, der vedtages ved et direktiv i form af en afgørelse truffet af Rådet, har fortsat lovgivningsmæssig karakter.
- d. Foranstaltninger, der vedtages ved et direktiv i form af en afgørelse truffet af Rådet, udgør lovgivningsmæssige retsakter.
- e. Subsidiært og i tilfælde af, at direktiver vedtaget i form af en afgørelse truffet af Rådet, ikke anses for at være lovgivningsmæssige retsakter (hvilket bestrides):
 - i. De er en form for *lex specialis*, der snarere har lovgivningsmæssig karakter end gennemførelsesmæssig.
 - ii. De kan have samme retsvirkninger som dem, de havde inden 2007.

Retten begik dermed en fejl, da den forkastede appellantens første anbringende.

Andet anbringende: Fortolkning af artikel 154 TEUF og 155 TEUF

Retten begik en fejl i forbindelse med dens ordlyds-, sammenhængs- og formålsfortolkning af artikel 154 TEUF og artikel 155, stk. 2, TEUF.

- a. Rettens fortolkning af artikel 155, stk. 2, TEUF holder sig ikke til den udtrykkelige ordlyd.
- b. Retten burde have fastslået, at når der er indgået en aftale mellem repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, og aftalen ikke er ulovlig, har Kommissionen pligt til at forelægge en tekst for Rådet med henblik på, at der træffes en afgørelse i henhold til artikel 155, stk. 2, andet afsnit, TEUF.
- c. Retten burde have fastslået, at det er arbejdsmarkedets parter og ikke Kommissionen, som vælger metoden til gennemførelse af aftaler indgået mellem arbejdsmarkedets parter.
- d. Retten burde have fastslået, at Rådet har kompetence til at beslutte ikke at vedtage en afgørelse i henhold til artikel 155, stk. 2, andet afsnit, TEUF, men at Kommissionen ikke har en sådan kompetence.
- e. Retten anlagde en forkert fortolkning af den institutionelle ligevægt i artikel 154 TEUF og 155 TEUF, idet den udvidede Kommissionens beføjelser på en måde, der går ud over den udtrykkelige ordlyd af disse bestemmelser, og fortolkede virkningen af artikel 13 TEU og 17 TEU forkert.
- f. Rettens fortolkning er i strid med den sammenhæng, som EUF-traktatens afsnit X om socialpolitik indgår i, og artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- g. Retten anlagde en forkert fortolkning af dommen i UEAPME-sagen, idet den tillagde Kommissionen en udvidet politisk skønsmåling i forhold til den, som Kommissionen ville have haft, hvis der var blevet foretaget en korrekt fortolkning.
- h. Retten vurderede Parlamentets rolle inden for rammerne af proceduren i artikel 154 TEUF og 155 TEUF forkert.

Retten begik dermed en fejl, da den forkastede appellants første anbringende.

Tredje anbringende: Respektfuld tilgang til Kommissionens afgørelse

Retten begik en fejl, da den fastslog, at Kommissionen havde en vid politisk skønsmåling i forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen. Retten har herved:

- a. fortolket artikel 154 TEUF og 155 TEUF og modellen for arbejdsmarkedets parter forkert, og
- b. begået en fejl ved at drage paralleller til Det europæiske borgerinitiativ.

Retten begik dermed en fejl, da den forkastede appellants andet anbringende.

Fjerde anbringende: Tilgang til Kommissionens begrundelse i dens afgørelse

Retten begik en fejl, da den tiltrådte den kortfattede begrundelse i Kommissionens afgørelse.

- a. Kommissionens begrundelse i skrivelsen af 6. marts 2018 var retligt og faktisk forkert.
- b. Kommissionen gav ingen begrundelse for, hvorfor den afveg fra de forsikringer, som den havde givet i tidligere korrespondance og i dens offentliggjorte meddelelser.
- c. Begrundelsen i skrivelsen var ikke den, som Kommissionen fremførte i sit svarskrift eller i retsmødet. Begrundelsen var tillige retligt og faktisk forkerte.

Kommissionen har ikke handlet i overensstemmelse med artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
